

κατέπεσαν εἰς ἐρείπια. Πολλοὶ ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια, ἕτεροι ἀνορυχθέντες, ἐτάφησαν ἐντὸς τάφων ἄλλοι ἐντὸς περιβολίων καὶ τινες κείνται ἴσως ἐτι ἄταφοι! Ἐπειδὴ οὐδεὶς κατάλογος ἐνταφιάσεων ἐτηρήθη ἡ στατιστικὴ εἶναι ἀδύνατος, φαίνεται ὅμως ὅτι νεκροὶ, πληγόμενοι ἢ ἐλλειπόντες ὑπερβαίνουναι τὰς 10 χιλιάδας ψυχῶν! Ἡ καταστροφή εἶναι μεγάλη καὶ φοβερά, ἀμφιβάλλομεν δὲ εἰς ἡδυνήθησαν ἀκριβῶς νὰ περιγραφῶσιν αἱ ἄχρι τοῦδε δημοσιευθεῖσαι ἐκθέσεις. Ἀλλ', ὡς ὀρθῶς παρητήρητέ τις, ἡ καταστροφή ὑπερβαίνει πᾶσαν ἔννοιαν καὶ εἶναι ἀνεπίδεκτος περιγραφῆς.

Εὐτυχῶς ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ τούτου δυστυχήματος οὐδεμία φιλάνθρωπος καρδιά ἐμεινεν ἀνάλγητος. Πάντες πάσης θρησκείας ἄνθρωποι κατενύγησαν μαθόντες τὴν συμφορὰν, ἐξ ἧς ἀπέθανον μὲν πολλοὶ, πλείστοι δὲ διατελοῦσι ἔρμαιοι ὄντες ἀπογνώσεως. Ἡ εὐσπλαγχνία δὲν ἐμεινεν ἀδρανὴς ἀπέναντι τῆς ἐρημώσεως ταύτης καὶ οὐδεμία γενναία καρδιά ὑπῆρξε μὴ συντριβείσα εἰς τὸ θέλημα τῶν ἀτυχῶν Χίων, οἵτινες ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀπώλεσαν, ὡς εἶπεν, καὶ αὐτὸ τὸ ἔδαφος, τὸ φίλτατον καὶ πολυτιμώτερον τῷ ἀνθρώπῳ χρῆμα. Ἀλλ' αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀτυχῶν κατοίκων εἰσι τόσῳ πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ὥστε ἄνευ γενναίας συνδρομῆς ἐκ μέρους τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς φιλάνθρωπων οἱ ἐπιζησάντες θὰ πάθωσι σκληρῶς ἐκ τῶν κακουχιῶν καὶ ταλαιπωριῶν.

Ἡ «Ἀθηνᾶς» ὑψούσα τὴν φωνὴν αὐτῆς ἐπικαλεῖται ἐν ὀνόματι τῆς φιλάνθρωπίας καὶ τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς γενναίας ἀρωγῆς τῶν ἀπανταχοῦ φιλάνθρωπων, ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ φωνὴ αὐτῆς πρόθυμον εὐρήσει ἡχώ παρὰ πάσαις ταῖς εὐκισθητοῖς καρδίαις.

Ἡ ΕΡΥΘΡΑΙΑ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Ἐκτὸς τῆς ἀτυχοῦς Χίου, οὐχ ἥττον ἐδοκιμάσθη ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ καὶ ἡ ἀντίπεραν αὐτῆς Χερσονήσος κατὰ τὸ πλείστον ὑπὸ Ἑλλήνων οἰκουμένην. Τρεῖς δὲ ἰδίως τῆς Ἐρυθρίας Χερσονήσου κωμοπόλεις ἐπαθον δεινοτάτην καταστροφὴν καὶ ἐρήμωσιν. Ἡ Κρήνη ἢ Τσεσμέ, ἡ Κάτω Παναγία καὶ τὰ Ἀλάτσατα. Ἐκ τῶν 3000 οἰκίων τῆς Κρήνης, ὀλίγιστα μόνουσι νῦν ἄθικτοι, ἐκ τῶν 500 τῆς Κάτω Παναγίας αἱ ἡμίσεις κατέπεσαν εἰς ἐρείπια, ἐκ δὲ τῶν 2000 οἰκίων τῶν Ἀλατσάτων, αἱ μὲν κατέρρευσαν, αἱ δὲ διεσπάρησαν, ὀλίγαι δὲ τινες, καίπερ φαίνονται περισσώδεις, φέρουσιν οὐχ ἥττον ἐσωτερικῶς σημεῖα τῆς καταστροφῆς. Τὰ θύματα εἰσὶν ἐνταῦθα εὐτυχῶς ὀλίγιστα, οἱ δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον βαρέως μεμολαπισμένοι ἀριθμοῦνται εἰς 400. Ὁ πληθυσμὸς ἀνερχόμενος ἐν συνόλῳ εἰς 40 χιλ. λαοῦ, κατὰ τὸ πλείστον ἀπὸ ῥων, ὑφίσταται νῦν παλλὰς στερήσεις καὶ κακουχίας. Πολλοὶ τῶν δυστυχῶν τούτων διατελοῦσιν ἄστεργοι,

ἄσκηνοι, πειναλέοι καὶ γυμνητεύοντες. Ἀναγράφοντες τὴν ἀξιοδάκρυτον ταύτην κατάστασιν ἐπικαλούμεθα τὴν ἀρωγὴν χεῖρα τῶν ἀπανταχοῦ φιλάνθρωπων ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν τούτων ἀνθρώπων, οἵτινες ἐν μιᾷ στιγμῇ τὰ πάντα ἀπολέσαντες διατελοῦσιν ἤδη ἔρμαιοι ἀπογνώσεως. Εἴθε ἡ φιλάνθρωπία καὶ ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη νὰ ἐλαφρύνῃ τὰς κακουχίας καὶ ταλαιπωρίας τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τούτων.

Ἡ ΑΣΙΑ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ

Οὐδὲν εἶναι πλεονέκτερον συνδεδεμένον πρὸς τὴν ὑπαρξιν καὶ εὐημερίαν ἡμῶν ὅσον τὸ ὕδωρ καὶ ἡ γνῶσις τῶν ιδιοτήτων αὐτοῦ ἀποτελεῖ τὴν τροφήν καὶ εὐξίαν ἡμῶν· εἶναι ὁ καλλίτερος ἡμῶν φίλος, καὶ οὐχὶ σπανίως καθιστᾷ ἡμᾶς ἱκανοὺς νὰ ὑπερισχύωμεν κραταιοτέρων ἐχθρῶν. Διάφοροι περίεργοι διηγήσεις ἰδιαιτέρων τινῶν ὑδάτων ἀναφέρονται, τὰς ὁποίας, καίτοι θεωροῦνται μυθώδεις, ἀς ἐξετάσωμεν. Τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς, τὸ ὁποῖον ὡς λέγεται ἐπέφερε τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ὑποτίθεται ὅτι περιεῖχε ἀέριον τι δηλητηριώδες. Πηγὴ τοῦ εἶδους τούτου ἀναφέρεται ὡς ἀνακαλυφθεῖσα ἐν Πρωσίᾳ, ἀλλ' ἐκλείσθη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τῇ διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως. Ποταμὸς τις ἐν Ἡπείρῳ ἀναφέρεται ὅτι σβύνει οἰανδήποτε ἀναμμένην λαμπάδα καὶ ἀνάπτει τοιαύτην ἐσβεσμένην. Ὑδατὰ τινα πινόμενα, προξενοῦσι παραφροσύνην, ἄλλα μέθην, καὶ τινα θάνατον. Ὁ ποταμὸς Σέλαρος ἐλέγετο, ὅτι ἐν ὀλίγαις ὥραις μετέτρεπε ρίζαν εἰς λίθον. Ὑπάρχει ἐπίσης ποταμὸς ἐν Ἀραβίᾳ οὗ τὸ ὕδωρ πινόμενον παρὰ τῶν προβάτων μετέτρεπε τὸ ἔριον αὐτῶν εἰς ἐρυθροῦν, καὶ ὁ Ἰώσηπος μνημονεύει ποταμοῦ ἐν Ἰουδαίᾳ ὅστις ῥέει ταχύς κατὰ τὰς ἐξ ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ ἡρεμεῖ καὶ ἀναπαύεται τὴν Κυριακὴν.

Τὸ βρόχινον ὕδωρ εἶναι καθαρὸν σχεδὸν ὅσον καὶ τὸ ἀπεσταγμένον ὕδωρ ἀλλ' οἱ πίνοντες αὐτὸ κινδυνεύουσι νὰ πάθωσι ἀσθέστωσιν ἐν τοῖς ἐντοσθίοις αὐτῶν διότι ἡ βροχὴ ἢ ἐν ταῖς πόλεσι συναγομένη ἀποκτᾷ μικρὰν ποσότητα ἀσέστου ἐκ τῶν στεγῶν καὶ τοῦ ἀσβεστόματος τῶν οἰκιῶν. Ὁ Ἰπποκράτης ἐγίνωσκε τοῦτο, διότι ὁ πατήρ τῆς φυσικῆς ἀναφέρει ὅτι τὸ βρόχινον ὕδωρ πρέπει πάντοτε νὰ βράζεται καὶ νὰ διηλύζεται ὅταν συνάγεται ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσιν. Λέγεται ὅτι αἱ πλίνθοι τραχύνοισι καὶ τὸ ἐλαφρότερον ὕδωρ καὶ διδόνουσιν αὐτῷ στυπτικὴν οὐσίαν. Τὸ ὕδωρ ἔχει ἐπιρροὴν καὶ ἐπὶ τῆς καλῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου. Ὁ καλλίτερος καὶ λευκότερος ἄρτος γίνεται ἐκ τοῦ καλλιτέρου ὕδατος.

Τὸ καθαρὸν ὕδωρ εἶναι πολυτιμώτατον εἰς λεύκανσιν τοῦ κηροῦ καὶ εἰς κατασκευὴν τοῦ λευκοῦ χάρτου, διότι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην ὀλιγοτέρου κάλεως καὶ σάπωνος πρὸς καθαρισμὸν καὶ λεύκανσιν τῶν ῥακῶν, ὁ δὲ χάρτης ὁ ἐξ ἐλαφροῦ ὕδατος κατασκευαζόμενος εἶναι στερεώτερος. Ἡ περίστασις αὕτη

λέγεται ότι καθιστᾷ τὸν γαλλικὸν χάρτην ἀνώτερον τοῦ ἀγγλικοῦ ἢ ὀλλανδικοῦ.

Ἡ ἀξία τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων καὶ αἱ ἀγαθαὶ ιδιότητες τοῦ ὕδατος εἶναι κοινῶς γνωσταί. Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὸ ὕδωρ εἶναι πολυτιμότερον. Οἱ πίνοντες ὕδωρ εἶναι ἐν γένει μακροβιώτεροι, ὑπόκεινται ἥττον εἰς παρακμὴν τῶν διασπορτικῶν αὐτῶν δυνάμεων, ἔχουσι καλλιτέρεους ὁδόντας, καὶ κανονικώτεραν ὁρεξιν οἱ ἢ πίνοντες πνευματώδη ποτά. Τὸ ρευστὸν τοῦτο εἶναι ἀναμφιδόλως οὐ μόνον κατ'ἀλλήλῳ πρὸς κατάπαυσιν τῆς δίψης καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν ἀληθοῦς καὶ ὑγειοῦς πέψεως, ἀλλὰ καὶ βοηθεῖ ὡς κάλλιστα μακρὸν καὶ ἄνετον βίον.

τῆς γενικῆς συμπαθείας καὶ ἀνησυχίας, ὡς καλῶς εἶπεν ὁ πρύτανης τοῦ ἐν Ἀβερδὴν πανεπιστημίου ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λόρδου Βηκόνσφειλδ εἶναι οὐχὶ διότι ἦτο ἰσχυρὸς, διότι εἶχεν ἀπολέσῃ τὴν πολιτικὴν ἰσχύον του τότε, οὐχὶ ὅτι ἦ γείτομεγάλου κόμματος, οὐχὶ διότι ἐκοσμεῖτο δι' ὅλων τῶν τιμῶν, ἅς ἠδύνατο τὸ στέμμα νὰ χορηγήσῃ, ἀλλὰ διότι ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας περηκολούθησε καὶ εθαύμασε τὴν ἀκατάβλητον καρτερίαν καὶ δραστηριότητα μεθ' ὧν, ἀρξάμενος ἐκ ταπεινῆς θέσεως, ὑπερσπῆδ' ἔσπευσε μυρία προσκλήματα (ἐκαστὸν τῶν ὁποίων θὰ κατεσύντριβεν ἓνα κοινὸν ἄνθρωπον) καὶ ἔθεσεν αὐτὸν εἰς τὴν πρωτίστην θέσιν μεταξὺ τῶν Ἀγγλῶν πολιτικῶν.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΒΗΚΟΝΣΦΕΙΛΔ.

Ὁ θάνατος τοῦ Λόρδου Βηκόνσφειλδ συμβὰς τῇ 7 Ἀπριλίου ἀφῆκε κενὸν μεταξὺ τῶν ἐξόχων πολιτικῶν τῆς Ἀγγλίας τὸ ὅποιον θεωρεῖται μέγα καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Ὁ κ. Γλάστιν ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν τῆς Βουλῆς πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Βεστμίνστερ ἢ δὲ βασιλίσσα τῆς Ἀγγλίας οὐκ ἐπαύσατο φροντίζουσα περὶ τῆς πορείας τῆς ἀσθενείας του μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Ἠθέλησε μάλιστα, ὡς γράφουσιν αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἐξόχον πάσχοντα εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐκρίθη παρὰ τῶν ἰατρῶν, ὡς ἀνάμενον, ὡς ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου τῆς ὑψίστης ταύτης τιμῆς, νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν μοιραίαν κρίσιν τῆς ἀσθενείας. Ὁ λόγος

ΜΕΛΙΣΣΟΤΡΟΦΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.

Βασίμως πιστεύεται ὅτι δὲν ὑπάρχον μέλισσαι ἐν Ἀμερικῇ πρὸς τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς παρὰ τῶν Εὐρωπαίων. Οἱ Ἰνδοὶ συμφωνοῦσιν ὅτι τὸ μικρὸν ἐντόμουν τοῦτο οὐδέποτε εὗρηται μακρὰν τῶν περιχώρων τοῦ πολιτισμοῦ. Καθόσον ὁ πολιτισμὸς προέβαινε οἱ σκαπανεῖς αὐτοῦ ταχέως, ἔμαθον νὰ ἐκτιμῶσι τὸ μέλι· φυλὴ δὲ κυνήγων ἀνεφάνη, ἔργον ἔχουσα τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀγρίων μελισσῶν εἰς τὰς φωλεὰς αὐτῶν ἐντὸς παλαιῶν κορυμῶν δένδρων, ὅτε διὰ τοῦ καπνοῦ ἐξωθοῦντες τὰς μελίσσας, καὶ κόπτοντες τὸ δένδρον διὰ πελέκους, ἐλάμβανον τὰς κηρίθρας τὰς ὁποίας ἀπεκόμιζον μεθ' ἐκυτῶν ἐντὸς κάδων. Μόνον κατὰ